

Vårstädning på Operan

Konungens salong i Operahuset med väggmålningar av prins Eugen.

motiv från gustaviansk tid.

Drottningens rum är ett litet rokokorum i blekt äppelgrönt och vitt. Rummet är nästan kvadratisk. På väggarna finns fält med grönt siden som tyvärr

Under våren utför Fastighetsverket en översyn och rengöring av de kungliga utrymmena i Operahuset. De kungliga rummen är en sällsamt orörd praktmiljö från 1800-talets slut, utformad som en hyllning till Oscar II och hans ätt.

Vid Strömgatan ligger entrén med konungens vestibul och därifrån leder ett magnifikt trapphus till den kungliga våningen som ligger i samma plan som första raden. Själva trappan är av vit norsk marmor med balustrader av svart norsk grand antique och rödaktig italiensk saracolin. Väggarna är utförda i ljusgrön smaltostuck med svarta ramar. Smaltostuck är en marmorimitation av gips och marmormjöl.

Trappan slutar i ett vilplan där kopplade pilastrar av mörkgrön cementstuck bär upp ett oerhört rikt dekorerat stucktak. Mellan pilastrarna finns Oscar II:s namnchiffer och

det Bernadotteska vapnet. Tre höga fönster ger rikligt med dagsljus.

Från vilplanet leder en dörr, krönt av kungliga kronor och Oscar II:s namnchiffer, till ett kapprum från vilket man når hovlogen, den kungliga logen, drottningens rum och den kungliga foajen.

Den kungliga foajen, eller konungens salong, är ett rikt dekorerat avlångt rum. Den ena långväggen har fönster medan den andra har väggfasta speglar och tre stora landskapsmålningar av prins Eugen. Mellan fönster och målningar är väggarna klädda med paneler i vitt och guld.

Taket är tunnvalvt och dekorerat med sju stycken målningar av Georg Pauli, den mellersta och största visar genier som bär upp en sköld med Oscar II:s namnchiffer över vilken unionsflaggan vajar. De övriga målningarna har bland annat

skadats av dagsljuset och måste ersättas. I rummet finns också en öppen spis av vit norsk marmor som döljer värmeledningen.

Det norska inslaget är inte så förvånande. Norge och Sverige var fortfarande i union då Operan byggdes 1891–98. De hundraåriga rummen behöver en översyn och rengöring. Hur detta ska genomföras har ingående diskuterats med Riksantikvarieämbetet. Prov har utförts på platsen för att finna de lämpligaste och skonsammaste metoderna. På några ytor finns skador som behöver åtgärdas och vissa partier måste renoveringsmålas. Det är ett grundläggande arbete att hitta en färg och en kulör som stämmer överens med de mycket vackra sidenmatta oljefärgsytorna i rummen. Tidigare bättringsförsök har inte åldrats på ett tillfredsställande sätt.

Birgitta von Haslingen